

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 września 2023 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Anna Krzaczyńska-Sobczak

Protokolant: Natalia Bąbol

przy udziale Prokuratora: xxx

po rozpoznaniu w dniu 14 września 2023 roku

sprawy F. D. (1) syna T. i M. z domu N., urodzonego (...) w P.

oskarżonego o to, że:

w dniu 25 maja 2023 roku około godziny 22:15 w miejscowości W. na wysokości posesji nr (...), gmina G., powiat (...), województwo (...) prowadząc po drodze publicznej pojazd mechaniczny -motorower marki G. (...) o nr (...) (...) nie dostosował się do wydanego polecenia zatrzymania pojazdu mechanicznego przez osobę uprawnioną do kontroli ruchu drogowego przy użyciu sygnałów dźwiękowych i świetlnych w wyniku czego nie zatrzymał niezwłocznie pojazdu i kontynuował jazdę

tj. o czyn z art. 178b kk

orzeka:

- ustalając, iż oskarżony **F. D. (1)** dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 66 § 1 i 2 kk i art. 67 § 1 i 2 kk postępowanie karne wobec oskarżonego warunkowo umarza na okres próby 2 (dwóch) lat i oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;
- na podstawie art. 67 § 3 kk, art. 39 pkt 7 kk w zw. z art. 43a § 1 kk orzeka wobec oskarżonego **F. D. (1)** świadczenie pieniężne w kwocie 2 000 (dwa tysiące) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;
- zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 969/23	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych			

oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany **w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k.** albo **jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.**

1. **USTALENIE
FAKTÓW**

1.1. **Fakty uznane za udowodnione**

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	F. D. (1)	w dniu 25 maja 2023 roku, około godziny 22:15, w miejscowości W., na wysokości posesji nr (...), gmina G., powiat (...), województwo (...), prowadząc po drodze publicznej pojazd mechaniczny - motorower marki G. (...) o nr (...) (...) nie dostosował się do wydanego polecenia zatrzymania pojazdu mechanicznego przez osobę uprawnioną do kontroli ruchu	

		drogowego przy użyciu sygnałów dźwiękowych i świetlnych, w wyniku czego nie zatrzymał niezwłocznie pojazdu i kontynuował jazdę, czym wyczerpał dyspozycję art. 178 b kk.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W godzinach wieczornych, 25 maja 2023 roku F. D. (1) poruszał się pojazdem mechanicznym - motorowerem marki G. (...) o nr (...) (...). Po godzinie 22:00 oskarżony zatrzymał się w miejscowości W. przy poboczu drogi i rozmawiał ze znajomym. Poruszający się oznakowanym radiowozem funkcjonariusze policji, w osobach starszego sierżanta P. K. i młodszego aspiranta M. B., podejrzewając, iż oskarżony może poruszać się pojazdem mechanicznym, który nie został dopuszczony do ruchu, zdecydowali o skontrolovaniu w/w. Gdy zbliżyli się oznakowanym radiowozem do miejsca w którym znajdował się F. D. (1), oskarżony uruchomił pojazd i gwałtownie ruszył w kierunku miejscowości S.. Znajdujący się w radiowozie funkcjonariusze włączyli sygnały świetlne i dźwiękowe, dając tym w/w znak do zatrzymania	Zeznania świadka M. B. Częściowo wyjaśnienia oskarżonego F. D. (1) Protokół badania stanu trzeźwości analizatorem wydechu Dane o karalności	k. 41 k. 11, 40 odwr.- 41 k.2 k. 7	

<p>i ruszyli za oskarżonym. Kilukrotnie gdy funkcjonariusze zrównywali się w kierującym oskarżonym, F. D. (1) zwalniał, po czym gwałtownie przyspieszał. Po zajechaniu drogi przez kierujących oznakowanym radiowozem funkcjonariuszy policji, F. D. (1) zatrzymał się. Wskutek kontroli okazało się, że pojazd oskarżonego nie został zarejestrowany jako pojazd dopuszczony ruchu, nie posiada badania technicznego ani wymaganego ubezpieczenia. Po zatrzymaniu się F. D. (1), funkcjonariusze poddali go badaniom na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Badanie oskarżonego analizatorem wydechu o godzinie 22: 18 wykazało o, 10 mg/l, o godzinie 22:36 – o,10 mg/l, o godzinie 22: 37- o, 09 mg/l alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu.</p> <p>F. D. (1) nie był dotychczas karany.</p>			
<p>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
		<p>....</p>	

		....	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. Ocena DOWÓDÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	<p>Zeznania świadka M. B.</p> <p>Częściowo wyjaśnienia F. D. (1)</p> <p>Protokoły badania stanu trzeźwości analizatorami wydechu</p> <p>Dane o karalności</p>	<p>Zeznania w/w świadka stanowią pełnowartościowy materiał dowodowy i jako takie stanowią podstawę ustaleń faktycznych. W/w rzeczowo, dokładnie przedstawił zachowanie oskarżonego w dniu 25 maja 2023 roku w odpowiedzi na podjętą wobec niego interwencje przez umundurowanych funkcjonariuszy policji. Brak jakichkolwiek uchwytnych podstaw do przyjęcia, że sytuacja opisana przez M. B. rozegrała się w innych niż podane przez niego okolicznościach i stanowią tylko bezpodstawne pomówienia F. D. (1). Wręcz przeciwnie, podkreślenia wymaga,</p>	

że relacja świadka jest wyważona i rzeczowa. W/w nie miał żadnego powodu aby fałszywie obciążać F. D. (1). Świadek realizował tylko swoje obowiązki służbowe i składał na tą okoliczność relację. Oskarżony kierował pojazdem mechanicznym, nie reagował na czytelne i jednoznaczne w swej wymowie sygnały świetlne i dźwiękowe wydawane przez umundurowanych funkcjonariuszy Policji w oznakowanym radiowozie.

Wyjaśnienia oskarżonego w zakresie w jakim przyznał się do popełnienia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178 b kk, zasługują na akceptację. Stanowisko oskarżonego w tym zakresie koresponduje z zeznaniami świadka M. B..

Wyniki badań F. D. (1) analizatorem wydechu, odzwierciedlają rzeczywisty stan po użyciu alkoholu w jakim, w momencie zdarzenia, znajdował się oskarżony. Badania te zostały sporządzone w przepisanej formie i we właściwy sposób szczegółowo uregulowany rozporządzeniem Ministra Zdrowia i Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 28. 12. 2018 roku w sprawie badań na zawartość alkoholu w

		<p>organizmie (Dz. U. z 2018 roku, poz. 2472), które wydane zostało w oparciu o delegację dla ministra zdrowia zawartą w ustawie z dnia 26 października 1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.</p> <p>Dokument urzędowy sporządzony we właściwej formie i przez uprawniony podmiot.</p>	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego F. D. (1)	Wyjaśnienia oskarżonego w zakresie w jakim nie przyznał się do popełnienia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178 b kk, nie zasługują na pozytywną ocenę. Stanowisko oskarżonego i podana na jego uzasadnienie argumentacja, nie znajduje żadnego oparcia w zgromadzonym materiale dowodowym, pozostając z nim w rażącej sprzeczności. Zapewnienie oskarżonego, iż nie słyszał sygnałów	

	<p>dźwiękowych dawanych przez umundurowanych funkcjonariuszy policji kierujących oznakowanym radiowozem, zaś sygnały świetlne włączone zostały przez nich dopiero po jego zatrzymaniu, nie zasługuje na aprobatę. Przeczą temu rzeczowe i szczere zeznania świadka M. B.. Podkreślenia wymaga, iż funkcjonariusze użyli wówczas stosownie do obowiązujących przepisów zarówno sygnałów świetlnych jak i dźwiękowych, jednoznacznych i czytelnych w swej wymowie. O tym, iż F. D. (2) (wbrew forsowanemu przez w/w stanowisku, że podjęte wówczas przez umundurowanych funkcjonariuszy policji nie były dla niego wystarczająco czytelne) zdawał sobie sprawę z zaistniałej sytuacji świadczą podjęte przez niego manewry na drodze, to jest, wyraźne zwiększenie prędkości właśnie w odpowiedzi na wydane sygnały do zatrzymania.</p>		
<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Oskarżony</p>	
<p>#</p>	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia</p>	<p>1</p>	<p>F. D. (1)</p>

	postępowania zgodna z zarzutem	
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej		
<p>Analiza zgromadzonego materiału dowodowego w szczególności w postaci: rzeczowych i logicznych zeznań świadka M. B., częściowo wyjaśnień F. D. (1), pozwoliła na przypisanie oskarżonemu czynu.</p> <p>Stosownie do brzmienia art. 178 b kk, czynność sprawcza polega na zaniechaniu niezwłocznego zatrzymania pojazdu mechanicznego i kontynuowaniu jazdy. Jest to zatem zachowanie będące połączeniem zaniechania i działania. Dla bytu przestępstwa niezbędne jest aby sprawca miał świadomość wydania polecenia zatrzymania pojazdu mechanicznego, zaniechał niezwłocznego zatrzymania pojazdu i wbrew temu poleceniu kontynuował jazdę. Przy czym, polecenie zatrzymania się może być wydane wyłącznie przez osobę uprawnioną do kontroli ruchu drogowego, a jednocześnie musi być wyrażone przy użyciu sygnałów dźwiękowych i świetlnych. Nie wypełni zatem znamion przestępstwa</p>		

brak posłuchu dla polecenia wydanego jedynie przy użyciu sygnałów dźwiękowych albo wyłącznie sygnałów świetlnych. Ponadto osoba wydająca polecenie w warunkach art. 178b kk musi poruszać się pojazdem lub znajdować się na statku wodnym lub powietrznym. Osobą uprawnioną do kontroli ruchu drogowego, w zakresie wskazanym w przepisie art. 178b kk, jest zgodnie z ustawą prawo o ruchu drogowym funkcjonariusz Policji (art. 129 ust. 1 i 2), Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organów porządkowych (art. 129 ust. 4), Straży Granicznej i Służby Celno-Skarbowej (art. 129 ust. 4a) oraz inspektor Inspekcji Transportu Drogowego (art. 129a). Niezwłoczne zatrzymanie pojazdu nie jest tożsame z zatrzymaniem natychmiastowym, bowiem kierujący pojazdem mechanicznym, z uwagi na względy bezpieczeństwa w komunikacji, zgodnie z którymi co do zasady pojazd powinien być zatrzymany w miejscu, w którym nie zagraża to bezpieczeństwu ruchu (§ 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie kontroli ruchu drogowego z 5.11.2019 r., Dz.U. z 2019 r. poz. 2141) może otrzymać polecenie jazdy

za pojazdem Policji, w celu dojazdu do miejsca bezpiecznego (zob. § 3 ust. 2) (por. Komentarz do art. 178 b kk, red. Grześkowiak, 2021, wyd.7/Hałas, Legalis).

Podejrzani pełniący służbę w zmotoryzowanym patrolu funkcjonariuszy Policji odnośnie niedopuszczenia do ruchu pojazdu oskarżonego, dały asumpt do podjęcia decyzji o sprawdzeniu powyższej kwestii. Gwałtowne oddalenie się przez oskarżonego na widok zbliżającego się w jego kierunku oznakowanego radiowozu, skutkowało niezwłocznym włączeniem sygnałów świetlnych i dźwiękowych. Mimo czytelnych i jednoznacznych w swej wymowie sygnałów do zatrzymania, oskarżony zignorował je. Nie zachodziły przy tym żadne okoliczności wyłączające jego winę. Mając powyższe na uwadze uznać należy, iż zachowanie F. D. (1) jako bezprawne, karalne, karygodne i zawinione stanowi przestępstwo.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
---	--	--	--

Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
<p>W ocenie sądu w przedmiotowej sprawie zaistniały podstawy do zastosowania wobec oskarżonego instytucji warunkowego umorzenia postępowania karnego. Stosownie do brzmienia art. 66 § 1 i 2 kk sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy nie karanego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa, zaś przypisane sprawcy przestępstwo zagrożone jest karą nie przekraczającą 5 lat pozbawienia wolności.</p>			

Podkreślenia przy tym wymaga, że warunkowe umorzenie postępowania jest immanentnie związane ze stwierdzeniem winy. Jest bowiem oczywiste, że dokonanie oceny czy wina jest znaczna, czy też nie jest znaczna wymaga pierwotnego uznania, że sprawca czynu zabronionego w ogóle ponosi winę (por. wyrok SN z dnia 09. 01. 2002 r., III KKN 303/00, Legalis).

Analizując wszystkie okoliczności przedmiotowej sprawy- w ocenie sądu- stopień winy oskarżonego i społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu nie są znaczne. Za takim wnioskiem przemawiają następujące okoliczności. Ustalony stan faktyczny wskazuje, że oskarżony F. D. (1) nie działał w sposób uprzednio przemyślany, szczegółowo zaplanowany. Okoliczności sprawy, zebrany w toku prowadzonego postępowania materiał dowodowy wskazuje, że zachowanie oskarżonego podjęte było w sposób nagły, spontaniczny, bez racjonalnego rozważenia okoliczności, które mogłoby doprowadzić do innego zachowania się. Taki kontekst działania jest bez wątpienia mniej naganny od przypadków działania z góry powziętym zamiarem, tj. gdy sprawca ma czas i możliwości

wszechstronnego przemyślenia czynu, a jednak przestępstwo z rozmysłem przygotowuje i wykonuje (wyrok SN z dnia 27.10.1995r., III KRN 118/95, Prok. i Pr. 1996/4/1). Zachowanie oskarżonego, jakkolwiekco należy podkreślić z całą mocą- nie znajduje akceptacji sądu, nie mniej jednak musi być ocenione w sposób pełny i kompleksowy przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności. I tak, nie można tracić z pola widzenia osoby oskarżonego. Pamiętać należy, że F. D. (1) w trakcie realizacji przypisanego mu czynu jak i toczącego się postępowania, jest osobą bardzo młodą, wchodzącą w dorosłość. Mając na uwadze powyższe, przy jednoczesnym braku jakichkolwiek sygnałów o naruszaniu przez w/w w porządku prawnego, zachowanie w/w w dniu 25 maja 2023 roku stanowiące kanwę zarzutu, uznać należy za mające uzasadnienie w młodszej fantazji i głupocie. W ocenie sądu właściwości i warunki osobiste oskarżonego oraz dotychczasowy sposób życia, dają podstawę do przyjęcia założenia, że w/w nie poczyta sobie warunkowego umorzenia postępowania w kategoriach bezkarności, lecz będzie przestrzegać porządku prawnego, a w

<p>szczególności nie popełni nowego przestępstwa. Zastosowany dwuletni okres na jaki warunkowo umorzono postępowanie karne, dozór katarora, pozwoli zdaniem sądu na weryfikację postawionej wobec oskarżonego pozytywnej prognozy kryminologicznej.</p>			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania</p>			
#	3.5. Uniewinnienie		
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia</p>			
<p>4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>F. D. (1)</p>	<p>1, 2</p>		<p>Sąd na podstawie art. 67 § 3 kk, art. 39 pkt. 7 kk w zw. z art. 43a § 1 kk zobowiązał oskarżonego do uiszczenia świadczenia pieniężnego w</p>

kwocie 2000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy

Postpenitencjarnej

(środek karny w postaci świadczenia pieniężnego określonego w art. 39 pkt. 7 może być orzeczony w wysokości do 60.000 złotych. Granicę tę określa art. 43 a § 1 kk. Warunkowego umorzenia nie dotyczy natomiast przepis art. 43 a § 2 kk, który ustawa *expressis verbis* odnosi wyłącznie do wypadków skazania) (por. Komentarz do art. 67 kk red Stefański 2021, wyd.26/J. Skupiński, J. Mierzwińska-Lorencka, Legalis).

Podkreślenia w tym miejscu wymaga, że zastosowanie instytucji warunkowego umorzenia postępowania karnego nie oznacza, że sprawca nie ponosi żadnej dolegliwości za swoje zachowania, wręcz przeciwnie, bowiem obok elementu dobrodziejstwa stanowi bardzo ważny element motywujący do unikania zachowań sprzecznych z prawem, służy tym samym kształtowaniu prawidłowej postawy u oskarżonych. Oskarżony musi mieć świadomość, iż niewywiązanie się z obowiązku nałożonego przez sąd, zachowania sprzeczne z prawem, w zależności od ciężaru gatunkowego, mogą skutkować obligatoryjnym

			<p>bądź fakultatywnym podjęciem warunkowo umorzonego postępowania karnego. Tylko od samego oskarżonego zależy jak wykorzysta okres próby i jak będzie on przebiegał.</p> <p>W świetle dokonanych ustaleń przyjęte przez sąd rozstrzygnięcie w zakresie warunkowego umorzenia postępowania karnego na okres próby wynoszący dwa lata, oddanie go w tym okresie pod dozór kuratora sądowego, zobowiązanie do uiszczenia świadczenia pieniężnego w kwocie 2000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, nie nosi cech nadmiernej surowości czy łagodności, stanowi wymierną dolegliwość odpowiadającą stopniowi społecznej szkodliwości czynu i winy oskarżonego.</p>
5.	<i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU		
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii			

<p>mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>3</p>	<p>O kosztach postępowania sąd orzekł w oparciu o brzmienie art. 629 kpk w zw. z art. 627 kpk, art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U z 1983 r., Nr 49, poz. 223). Odnosząc się do sytuacji materialnej i osobistej oskarżonego zauważyć należy, iż wprawdzie F. D. (1) deklaruje brak jakichkolwiek własnych dochodów, to jednak nie może ująć uwadze, iż w/w nie ma nikogo na utrzymaniu, jest osobą młodą, zdrową, zdolną do pracy. W tym stanie rzeczy koszty sądowe zamykające się w kwocie 130 złotych nie będą stanowiły nadmiernego obciążenia oskarżonego, tym bardziej, iż w przypadku niemożności jednorazowej wpłaty tytułem należności, jest</p>	

	możliwość ich spłaty w ratach.	
6. 1Podpis		